

Takse

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 17 | Nivo: Pravni fakultet u Kragujevcu

САДРЖАЈ

Увод.....	3
Појам такси.....	4
Таксена начела.....	4
Елементи таксе.....	5
Утврђивање висине таксе.....	5
Класификација такса.....	6
Утврђивање таксе у Републици Србији.....	7
Републичке таксе.....	8
Административне таксе.....	9
Судске таксе.....	10
Локалне административне таксе.....	11
Локалне комуналне таксе.....	12
Боравишна такса.....	13
Закључак.....	15
Литература.....	16

УВОД

Од постојања најранијих људских заједница постојале су заједничке потребе које је требало задовољити. Првобитни облик прибављање средстава за задовољење различитих потреба заједнице био је натурални. Када се појавио новац и кад је прикупљање прихода за финансирање задовољења потреба попримило облик прикупљања и трошења новца може се говорити о јавним финансијама, које се као знанствена дисциплина баве управо изучавањем елемената, инструмената, циљева и учинака прикупљања, расподеле и трошења јавних прихода. Развој самих јавних прихода везан је уз развој државе, њеним друштвено – политичким уређењем, те обликом и ступњом привредног развоја.

Данас сваку државу карактерише подмирење јавних потреба, чему претходи прикупљање јавних прихода. Савремену државу карактеришу све опсежнији задатци, што за собом повлачи потребу креирања све бројнијих и разноврснијих финансијских инструмената којима ће бити могуће прибавити што више средстава за подмирење све већих јавних потреба. Упркос различитостима државних уређења, а с тим у складу и финансијских сустава, јавни приходи ипак имају неке заједничке карактеристике: убиру се периодично и то искључиво у новцу, у правилу из прихода и

дохотка (само изнимно из имовине) са сврхом да служе подмирењу јавних потреба. Најважнији инструменти прикупљања јавних прихода су порези и они имају водећу позицију међу другим инструментима.

ПОЈАМ ТАКСИ

„Под таксама се у теорији јавних финансија подразумевају они јавни приходи који су у основи противнакнада држави за учињене услуге државних органа и организација(плаћа се за поједине врсте услуга које пружају државни органи). Отуда се плаћање таксе односи само на тз.

“нематеријалне услуге”, док услуге из области привреде не могу бити предмет плаћања таксе. Тако се таксе на услуге односе на административне, судске, царинске и друге органе.

И поред тога што таксе у основи имају одређену противуслугу, може се ипак поставити питање зашто се наплаћује такса, а не порез. Кад се говори о јавним услугама, њих треба разликовати, по томе да ли имају општи карактер, односно, да ли јавни интерес доминира. У другом случају, код појединих услуга, појављује се посебна заинтересованост, корист појединца који захтева одређену радњу, односно чињење једноправног органа. Тако ће цену праве јавне услуге која има општи карактер, платити читава заједница, преко пореза, док ће цену друге јавне услуге платити у целини или делимично корисник те специјалне услуге“. “Значи, таксе бисмо могли дефинисати, као новчану накнаду појединца за специјалну (дељиву) услугу коју му на његов захтев чини државни орган или законом одређена установа. Другим речима, таксе се наплаћују не да покрију опште расходе друштвено политичке заједнице него да служе измирењу трошкова или дела трошкова проузрокованих радом јавних органа приликом пружања конкретних услуга заинтересованој страни или појединцу.”

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com